वाणः परमसंविग्नश्चिन्तयन् कार्य्यमात्मनः । मयाऽतिबलमत्तेन न कृतं सुहृदां वचः । १०७८०
पश्यतां देवदैत्यानां प्राप्तोऽस्म्यापदमुत्तमां । तं दीनमनसं ज्ञात्वा रणे वाणं सुविक्लवं ।
चिन्तयन् भगवाञ्छुद्रो वाणरक्षणमातुरः । ततः स नन्दिनं देवः प्राह गम्भीरया गिरा ।
नन्दिकेश्वर संयाहि यतो वाणो रथे स्थितः । रथेनानेन दिव्येन सिंहयुक्तेन भास्वता ।
वाणं संयोजयाशु त्वमलं युद्धाय चानघ । प्रमाथगणमध्येऽहं स्थास्यामि न हि मे मनः ।
योद्धुं प्रभवते ह्यद्य वाणं संरक्ष गम्यतां । तथेत्युक्त्वा गतो नन्दी रथेन रथिनाम्बरः । १०७८५
यतो वाणस्ततो गत्वा वाणमाह शनैरिदं । दैत्येभं रथमातिष्ठ शीघ्रमेहि महाबल ।
मया सारथिना वीर एहि युध्यस्व माचिरं । आरुरोह रथं वाणो महादेवस्य धीमतः ।
आरूढः स तु वाणश्च तं रथं ब्रह्मनिर्म्मितं । तं स्यन्दनमधिष्ठाय भवस्यामिततेजसः ।
प्रादुश्चक्रे तदा रौद्रमस्त्रं सर्व्वास्त्रघातनं । दीप्तं ब्रह्मशिरो नाम वाणः क्रुद्धोऽतिवीर्य्यवान् ।
प्रदीप्ते ब्रह्मशिरसि लोकाः क्षोभमुपागमन् । लोकसंरक्षणार्थं हि तत्सृष्टं पद्मयोनिना । १०७९०
तच्चक्रेण निहत्यास्त्रं प्राह कृष्णस्तस्त्विमं । लोके प्रख्यातयशसं वाणमप्रतिमं रणे ।
कत्थितानि क्व ते तानि वाण किं न विकत्थसे । अयमस्मि स्थितो युद्धे युध्यस्व पुरुषो भव ।
कार्त्तवीर्य्यार्ज्जुनो नाम पूर्व्वमासीन्महाबलः । सहस्रबाहुरामेण द्विबाहुः समरे हतः ।
तथा तवापि दर्पोऽयं बाहूनां वीर्य्यसम्भवः । एष ते दर्पशमनं करोमि रणमूर्द्धनि ।
यावत्ते दर्पजननान् शातयाम्यद्य वै भुजान् । तिष्ठ तिष्ठ न मेऽद्य त्वं मोक्ष्यसे रणमूर्द्धनि । १०७९५
अथ तद्दुर्ल्लभं दृष्ट्वा युद्धं परमदारुणं । ततो देवासुरसमं हर्षान्नृत्यति नारदः ।
निर्ज्जिताश्च गणाः सर्व्वे प्रद्युम्नेन महात्मना । निश्चिन्तवादा युद्धस्य देवदेवं गताः पुनः ।
ततश्चक्रं सहस्रारं नदन्मेघ इवोष्णगे । जग्राह पुरुषव्याघ्रो वाणबाहुप्रशान्तये ।
तेजो यज्ज्योतिषाञ्चैव तेजो वज्राशनेस्तथा । सुरेशस्य च यत्तेजस्तच्चक्रे पर्य्यवस्थितं ।
चेताग्नेश्चैव यत्तेजो यच्चाग्नेर्ब्रह्मचारिणः । ऋषीणाञ्च तपोज्ञानं तच्चक्रे पर्य्यवस्थितं । १०८००
पतिव्रतानां यत्तेजः प्राणञ्च मृगपक्षिणां । यच्च चक्रधरेष्वस्ति तच्चक्रे पर्य्यवस्थितं ।
नागराक्षसयक्षाणां गन्धर्व्वाप्सरसामपि । त्रैलोक्यस्य च यत् प्राणं सर्व्वञ्चक्रे प्रतिष्ठितं ।
तेजसा तेन संयुक्तं भास्वता प्रज्वलच्छुभं । वपुषा तेज आदत्ते वाणस्य प्रमुखे स्थितं ।
चक्रोद्यतकरं दृष्ट्वा भगवन्तं रणाजिरे । ज्ञात्वाऽतितेजसं चक्रं कृष्णेनाभ्युद्यतं रणे ।
अप्रमेयमवार्य्यञ्च रुद्राणीमब्रवीच्छिवः । अजेयमेतत्त्रैलोक्ये चक्रं कृष्णेन धार्य्यते । १०८०५
वाणं त्रायस्व देवि त्वं यावच्चक्रं न मुञ्चति । ततस्त्र्यम्बकवचः श्रुत्वा देवी लम्बामथाब्रवीत् ।
त्वं गच्छ लम्बे शीघ्रं वै वाणसंरक्षणम्प्रति । ततो योगं समाधाय अदृश्या हिमवत्सुता ।
कृष्णस्यैकस्य तद्रूपं दर्शयन् पार्श्वमागता । अन्तर्द्धानमुपागम्य त्यक्त्वा सा वाससी पुनः ।
परित्राणाय वाणस्य विजयाधिष्ठिता ततः । प्रमुखे वासुदेवस्य विवासा कोट्टवी स्थिता ।